

Μυρτώ Ροζάκη: Ο Ευριπίδης δίνει φωνή και υπόσταση σε πρόσωπα που συχνά χάνονται στην αφήγηση της Ιστορίας

Ειρήνη Αϊβαλιώτου,
30 Ιουνίου 2026

Στα πρώτα της βήματα είχε την τύχη και το προνόμιο να συνεργαστεί και να λάβει την καθοδήγηση του Θεόδωρου Τερζόπουλου («Ορέστεια» του Αισχύλου), ενός θεατρικού δασκάλου που αποτελεί ανεξάντλητη πηγή έμπνευσης, καλλιτεχνικού οράματος και δημιουργικής αναζήτησης.

«Η “Ορέστεια” είναι για μένα μια ιερή εμπειρία και νιώθω βαθιά ευγνωμοσύνη που είχα την ευκαιρία να τη ζήσω», επισημαίνει η Μυρτώ Ροζάκη σε αυτή την ανοιχτή, ειλικρινή και αποκαλυπτική συνέντευξη που δίνει στο catisart.gr.

Υπάρχει μια αβέβαιη οριοθέτηση μεταξύ του μύθου και της αλήθειας, όταν πρόκειται για την αφήγηση μιας ιστορίας. «Λες και μπορούν να υπάρχουν αληθινές ιστορίες», είχε πει ο Ζαν-Πολ Σαρτρ.

Τα πράγματα συμβαίνουν με έναν τρόπο και εμείς τα ξαναλέμε με διαφορετικό τρόπο. Στην «Ιφιγένεια η εν Αυλίδι», που παρουσιάζουν η ομάδα Σημείο Μηδέν και ο σκηνοθέτης Σάββας Στρούμπος στο πλαίσιο της καλοκαιρινής περιοδείας, η Μυρτώ ερμηνεύει την Ιφιγένεια.

Σε μια τραγωδία όπου η ανθρώπινη ευαλωτότητα κυριαρχεί, παράλληλα δημιουργείται ένας λαβύρινθος αδιεξόδων και αντιφάσεων με τα οποία ο σύγχρονος άνθρωπος εξακολουθεί να παλεύει. Ο κόσμος βαδίζει στο χείλος της αβύσσου, χωρίς αέρα και χωρίς διέξοδο από τον παραλογισμό

ενός επερχόμενου μεγάλου πολέμου. Γιατί ο πόλεμος πάντα βρίσκει έναν τρόπο, όπως λέει και ο Μπρεχτ.

«Πιστεύω πως ο Ευριπίδης και τα ερωτήματα που θέτει -τονίζει η Μυρτώ Ροζάκη– είναι και θα παραμείνουν βαθιά σύγχρονα, σε όποια εποχή κι αν τα συναντήσει κανείς. Αμφισβητεί τα κοινωνικά κατεστημένα και δίνει φωνή και υπόσταση σε πρόσωπα που συχνά χάνονται στην αφήγηση της Ιστορίας. Οι χαρακτήρες του διαρκώς μετακινούνται, μεταλλάσσονται. Τα όρια ανάμεσα στο καλό και το κακό, τον θύτη και το θύμα, θολώνουν και μένουν ανοιχτά, υπό διαπραγμάτευση. Οι θεοί είναι λιγότερο θεοί και οι ήρωες λιγότερο ήρωες».

Όντως από την αρχή κιόλας του έργου, βρισκόμαστε σε αυτή την αιχμή του χρόνου όπου ιερά έθιμα όπως η ικεσία, δομικές και βαθιά συμβολικές σχέσεις όπως η πατρότητα, σημαίνοντα ιδεώδη όπως η πατρίδα, τα οποία συνδέουν τον άνθρωπο με τον τόπο καταγωγής του, την ιστορική μνήμη και ένα συλλογικό αξιακό και ηθικό πεπρωμένο, διαβρώνονται, απομυθοποιούνται, καταρρέουν μπροστά στο βάρος της απληστίας των κυρίαρχων για πόλεμο, αίμα και εξουσία.

Σε αντίθεση με τα μειλίχια χαρακτηριστικά της και το μεσογειακό παρουσιαστικό της, πάνω της το τραγικό στοιχείο της Ιφιγένειας αποκτά ρεαλιστική, αντιπολεμική διάσταση με τη γεμάτη ένταση και δυναμισμό προσωπικότητά της να ανταποκρίνεται στις προεκτάσεις που θέλει να δώσει ο σκηνοθέτης Σάββας Στρούμπος.

Γιατί πάνω απ' όλα η Μυρτώ είναι η συμπαγής προσωπικότητα, η αληθινή ηρώίδα που ξέρει μέχρι και να σβήνει, κι όχι μια φευγαλέα εικόνα πρόσκαιρης ομορφιάς με αναλώσιμη λάμψη.

Μυρτώ, πού γεννήθηκες, πού μεγάλωσες και τι δεν ξεχνάς από τα παιδικά σου χρόνια;

*Γεννήθηκα στην Αθήνα και μεγάλωσα σε προάστιο κοντά στη φύση. Αυτό που κρατώ μέσα μου είναι η επαφή με το βουνό, το χώμα, τα δέντρα, τα ζώα.

Πώς ξεκίνησες με το θέατρο και την υποκριτική; Ποια υπήρξαν τα ερεθίσματα και οι αφορμές;

*Νομίζω πως η πρώτη μου επαφή με το θέατρο ήταν μέσα από το παιχνίδι. Ως παιδί λάτρευα τα παιχνίδια ρόλων – εκείνα που λες “εσύ θα κάνεις τη νεράιδα κι εγώ τον κακό”. Ύστερα στην εφηβεία βρέθηκα σε μια ερασιτεχνική θεατρική ομάδα και εκεί κατάλαβα για πρώτη φορά ότι θα ήθελα να ασχοληθώ επαγγελματικά με το θέατρο.

Ποιος ήταν ο πρώτος ρόλος που έπαιξες;

*Η πρώτη επαγγελματική μου παράσταση ήταν η «Ορέστεια» σε σκηνοθεσία του Θεόδωρου Τερζόπουλου. Συμμετείχα στον χορό και στην επανάληψη της παράστασης, υποδύθηκα και την Ηλέκτρα. Ήταν ένα καθοριστικό βάπτισμα στο θέατρο και ένα τεράστιο σχολείο.

Τι αποκόμισες από αυτή τη σημαντική εμπειρία;

*Είναι δύσκολο να μιλήσω συνοπτικά για ένα τόσο καταλυτικό βίωμα. Η εμπειρία των πολύμηνων προβών και των παραστάσεων είμαι βέβαιη ότι θα είναι φάρος σε όλη μου τη σταδιοδρομία. Εκεί ήρθα για πρώτη φορά σε ουσιαστική επαφή με την αναπνοή, το γεμάτο δυνατότητες ανθρώπινο σώμα, την έκσταση του ηθοποιού, τη δύναμη της ομάδας και πολλά άλλα. Είχα την τύχη και το προνόμιο να συνεργαστώ και να λάβω την καθοδήγηση του Θεόδωρου Τερζόπουλου, ενός θεατρικού δασκάλου που αποτελεί ανεξάντλητη πηγή έμπνευσης, καλλιτεχνικού οράματος και δημιουργικής αναζήτησης. Η «Ορέστεια» είναι για μένα μια ιερή εμπειρία και νιώθω βαθιά ευγνωμοσύνη που είχα την ευκαιρία να τη ζήσω.

Φέτος σε βρίσκουμε να κρατάς το ρόλο της Ιφιγένειας στην «Ιφιγένεια η εν Αυλίδι» της ομάδας Σημείο Μηδέν σε σκηνοθεσία του Σάββα Στρούμπου. Πόσο σύγχρονός μας είναι ο Ευριπίδης;

*Πιστεύω πως ο Ευριπίδης και τα ερωτήματα που θέτει είναι και θα παραμείνουν βαθιά σύγχρονα, σε όποια εποχή κι αν τα συναντήσει κανείς. Αμφισβητεί τα κοινωνικά κατεστημένα και δίνει φωνή και υπόσταση σε πρόσωπα που συχνά χάνονται στην αφήγηση της Ιστορίας. Οι χαρακτήρες του διαρκώς μετακινούνται, μεταλλάσσονται. Τα όρια ανάμεσα στο καλό και το κακό, τον θύτη και το θύμα, θολώνουν και μένουν ανοιχτά, υπό διαπραγμάτευση. Οι θεοί είναι λιγότερο θεοί και οι ήρωες λιγότερο ήρωες. Η ανθρώπινη ευαλωτότητα κυριαρχεί. Δημιουργεί έναν λαβύρινθο αδιεξόδων και αντιφάσεων με τα οποία ο σύγχρονος άνθρωπος εξακολουθεί να παλεύει.

Πώς θα χαρακτήριζες τη συνεργασία σου με τον σκηνοθέτη Σάββα Στρούμπο;

*Τη συνεργασία με τον Σάββα και την ενασχόληση με τη μέθοδο που ακολουθούμε στις πρόβες θα τη χαρακτήριζα δημιουργικά προκλητική και μια πορεία διαρκούς ανακάλυψης. Πρόκειται για μια διαδικασία εξερεύνησης που σου δίνει τον χώρο να δεις πέρα από τα όρια που έχεις θέσει για τον εαυτό σου ως ηθοποιός και σε ωθεί να τα επαναπροσδιορίσεις.

Τι είναι αυτό που σου δίνει έμπνευση και δύναμη;

*Έμπνευση μπορεί να μου δώσει το καθετί, από μια συζήτηση με μια φίλη, ένα όνειρο, ένα απρόσμενο συναίσθημα, και τόσα άλλα. Δύναμη βρίσκω πάνω στη σκηνή. Στην έκσταση του σώματος, την ολοκληρωτική παρουσία, τη δίνη των αισθήσεων. Είναι ίσως το πιο βαθιά ενδυναμωτικό βίωμα που έχω γνωρίσει.

Ποια είναι τα σχέδιά σου για το άμεσο μέλλον;

*Τα σχέδιά μου για το άμεσο μέλλον είναι η καλοκαιρινή περιοδεία της “Ιφιγένειας εν Αυλίδι”, ξεκινώντας από την Αυλίδα στις 27 Ιουνίου και το Θέατρο Βράχων στις 28 Ιουνίου. Ακολουθούν και άλλοι σταθμοί σε αρχαία και ανοιχτά θέατρα έως τον Σεπτέμβριο.

Ο ρόλος μάς επιλέγει ή τον επιλέγουμε;

*Πιστεύω και τα δύο. Άλλοτε μας τραβάει, άλλοτε τον τραβάμε. Το σίγουρο είναι ότι κάπου θα συναντηθούμε.

Αν δεν ήσουν ηθοποιός, τι θα ήσουν;

*Αν δεν ήμουν ηθοποιός, θα ήμουν μέλος ενός συνεργείου που γυρίζει ντοκιμαντέρ για τη φύση. Θα ακολουθούσα τα ζώα στις μεταναστεύσεις τους από τόπο σε τόπο, καταγράφοντας τις ζωές τους.

Υπάρχει ποίημα που έχεις διαβάσει και ποτέ δεν ξεχνάς;

*Ναι, το Desert Places, (“Ερημότοποι”) του Ρόμπερτ Φροστ. Περιγράφει μια χειμωνιάτικη νύχτα όπου το χόνι έχει ερημώσει τα πάντα, και καταλήγει στη δική του εσωτερική νύχτα με τη φράση (όπως είναι στο

πρωτότυπο): “I have it in me so much nearer home, To scare myself with my own desert places.”

Ποιο είναι το αγαπημένο σου σημείο στην πόλη;

*Ένα σημείο στον Λόφο Νυμφών κοντά στο Αστεροσκοπείο, μια μικρή όαση σιωπής μέσα στην πόλη.

Υπάρχει κάποια μικρή καθημερινή ιεροτελεστία που ακολουθείς;

*Πίνω πολύ τσάι, χειμώνα-καλοκαίρι. Έτσι κάθε μέρα έχει απαραίτητες μικρές παύσεις για την τελετουργία του τσαγιού.

Ποιο βιβλίο διαβάζεις αυτό τον καιρό;

*Αυτόν τον καιρό διαβάζω το βιβλίο The Hurting Kind (“Το πληγωμένο είδος”). Είναι η ποιητική συλλογή της Ada Limón, μια σύγχρονη ποιήτρια που με έχει αγγίζει πολύ.

Ποια είναι η σχέση σου με τα ζώα; Υπάρχει κάποιο κατοικίδιο με το οποίο συμβιώνεις;

*Μεγάλωσα με ζώα και τα αγαπώ πολύ, αλλά δυστυχώς δεν συμβιώνω με κάποιο κατοικίδιο τώρα.

Ευχαριστώ πολύ, Μυρτώ!

*Κι εγώ ευχαριστώ!